

THẾ GIỚI SÁCH

Loan - từ cuộc đời của một con chim phượng hoàng

Tác giả: Isabelle Müller / NXB Tổng hợp TP.HCM

Tác phẩm là cuốn phim hồi ức về cuộc đời của Loan, người đàn bà Việt bị số phận đẩy trôi như bèo dạt trong sóng nước, chịu nhiều bất cực ngay từ nhỏ cho đến khi trưởng thành. Nhưng sự vươn lên, không đầu hàng số phận, cùng sự giúp đỡ của những người tốt trên đường đời, giúp Loan vượt qua những định kiến về giới, hủ tục và cả sự phân biệt đối xử màu da khi sống ở phương Tây.

Tương lai của sự giả bán

Lần đầu tiên trong đời, Cúc (Loan) biết một sự thật phũ phàng khi mình chỉ có giá trị bằng một mảnh ruộng và hai con lợn, để bố cô giả bán cho gia đình người không quen biết.

Một ngày tôi từ thị xã quay trở về, trước nhà chúng tôi không có một ai. Mẹ chắc chắn đang đi trên đường cùng với em, tôi nghĩ vậy. Tôi đặt làn đi chợ xuống gần cửa ra vào. Số tiền bán hàng nhanh chóng được cất vào ngăn kéo phía trên cùng của chiếc bàn lớn, cho đến lúc bố đếm chúng và bỏ vào ống tre tiết kiệm.

Tôi đi vào phòng ngủ và ném chiếc nón của mình lên chiếc gối gỗ, từ bên ngoài lúc này có tiếng một con gà mái cục tác inh ỏi đánh thức sự chú ý của tôi. Khấp khởi mong sẽ có một bữa ăn tối thật khoái khẩu, tôi chạy vụt ra ngoài và đuổi theo con gà, dõn nó một cách thật nhẹ nhàng và nhanh chóng vào một góc vườn.

Con gà kéo tôi theo khá xa đến tận mấy bụi tre và xương rồng, ở đó tôi chui vào giữa hai khóm cây và tìm cách tóm lấy nó. Nhưng không được. Tôi giật bản khi bỗng nhiên nghe có tiếng đàn ông đi lại gần. Tôi nhận

ông lạ. Bây giờ quên ừa định đứng dậy để chào hỏi Tương lai của sự gả bán

“Vậy là mọi việc Bỏ trốn khỏi cuộc hôn nhân sắp đặt ở tuổi 12 a sẽ tổ chức đám cưới. Tôi s Tôi sẽ mang đến cho chúng tôi h ‘Tôi sẽ đại khi biết mình bị bán vào nhà thờ’ g chỗ đó rất màu mỡ, con trai tôi thì lại chăm chỉ. Nó sẽ thích lắm đấy. Con bé nhà ông quả là xinh”, người đàn ông kia nói.

Nỗi sợ hãi bị phát hiện trong lúc nghe trộm khiến tôi toát mồ hôi lạnh khắp sống lưng, lần đầu tiên tôi cầu khẩn tổ tiên xin để con gà mái đang cúi đầu im lặng cách tôi không xa đừng làm tôi bị lộ.

“Nào, ta phải uống mừng thôi. Mời ông đi theo tôi, tôi có rượu rum ở nhà”. Bố tôi và người đàn ông lạ bỏ đi một lúc lâu rồi mà tôi vẫn còn nằm bết trên mặt đất, hai bàn tay ôm lấy đầu. Bầu không khí ngột ngạt hơn mọi khi giờ dường như đã trở nên quánh đặc. Tôi không thể tin được về những gì mình vừa nghe thấy. Ngay vừa mới đây bố tôi đã đánh đổi tôi, con gái đẻ của ông, lấy một thửa ruộng và hai con lợn! Và với một người lạ hoắc!

Thì ra tương lai của tôi sẽ là như vậy... Con gà mái và tôi nhìn vào mắt nhau, và dường như con vật cũng đồng cảm với tôi, nó tiến lại gần hơn. “Đằng ấy không định bắt tớ nữa ư?”, ánh mắt của nó dường như muốn hỏi tôi vậy. Bây giờ thì tôi có thể dễ dàng bẻ quặt cổ nó, nhưng tôi đã tha mạng cho nó.

Tôi đi thật chậm rãi về nhà. Các em gái của tôi tíu tít chạy về hướng tôi. Lê, em trai út của tôi, nằm khóc trong vòng tay mẹ. Không chỉ vì em bị ngã dúi vào bếp và bị nước canh nóng làm bỏng dít, mà vì anh cả của tôi còn đánh đòn nó thêm do tội làm đổ nồi canh xuống đất. Anh ta trừng phạt nó bằng cách dùng lưỡi mác chém vào gót chân của thằng bé.

Mặc dù trong một khoảnh khắc nghĩ việc một đứa con trai cũng bị trừng phạt là một điều công bằng, tôi cho rằng hình phạt khốc liệt này là hành động của một kẻ vũ phu độc ác và tàn bạo, có quyền hành hạ người khác và thưởng thức sự hành hạ này.

Cổ đầy ứ, tôi cố ăn một chút gì đấy. Tôi đợi cho tới lúc mẹ một mình rồi đi đến chỗ bà. Hẳn mẹ sẽ an ủi, giải thích mọi điều và giúp đỡ cho tôi.

“Hôm nay con nghe thấy là con sẽ bị gả cho một người đàn ông lạ. Tại sao lại như vậy hả mẹ?”, tôi hỏi nhỏ. “Nhưng phải hai, ba năm nữa cơ mà”, mẹ tôi trả lời một cách ngạc nhiên, nhưng bình tĩnh. “Bố đã tìm cho con một mối tốt. Khi đã trưởng thành thì con sẽ phải lập gia đình, đó là chuyện thường tình”.

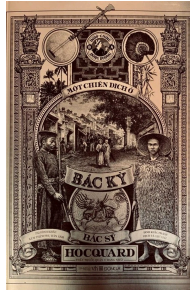
“Chuyện thường tình ư?”, tôi hét lên. “Con có quen biết gì người đàn ông này đâu. Con đâu có yêu anh ta! Con không muốn lấy anh ta! Bố mẹ đã dễ dàng đánh đổi con chỉ để lấy một mảnh ruộng và hai con lợn! Con không muốn như vậy!”.

“Mẹ biết. Rồi con phải làm quen với điều này thôi. Cả mẹ cũng được gả cho bố, mặc dù lúc đó mẹ có biết bố là ai đâu. Và bây giờ con xem, tất cả đều đã ổn đấy chứ”, mẹ nói. Tôi cố tìm trong ánh mắt mẹ một tia đồng cảm, nhưng chỉ thấy sự cam chịu.

Vào khoảnh khắc quên hư mình đã bị
cưỡng đoạt ý chí Tương lai của sự gả bán i tôi kịp trả lời
mẹ thì bà đã bước ờn bỗng nhiên
đón về bố tôi, n Bỏ trốn khỏi cuộc hôn nhân sắp đặt ở tuổi 12 thể gian này!

'Tôi tê dại khi biết mình bị bán vào nhà thờ'

SÁCH HAY

Một chiến dịch ở Bắc Kỳ

Đi như tờ giấy trắng

Bill Gates vọng lại quá trình thành công của Microsoft

Tạp chí điện tử Tri thức

Cơ quan chủ quản: Hội Xuất bản Việt Nam

Giấy phép báo chí: số 75/GP-BTTTT và số 442/GP-BTTTT do Bộ Thông tin và Truyền thông cấp ngày 26/02/2020 và ngày 29/11/2023

Phó tổng biên tập phụ trách: Lâm Quang Hiếu

© Toàn bộ bản quyền thuộc Tri thức

Tòa soạn: Tầng 10, D29 Phạm Văn Bạch, Quận Cầu Giấy, Hà Nội

Hotline: 0931.222.666

Liên hệ: toasoan@zingnews.vn

Chương trước

< Khởi nghiệp năm sáu tuổi và phần thưởng bị quên

Loan - từ cuộc đời của một con chim phượng hoàng

Chương sau

Bỏ trốn khỏi cuộc hôn nhân sắp đặt ở tuổi 12 >